

เรื่อง คัดลายมือสุตสาครเข้าเมืองการเวก สารที่ ๒,๕ (ท ๒.๑ ป.๔/๑ , ท ๕.๑ ,ป.๔/๕)

ชื่อ นามสกุล ชั้น เลขที่

พระอภัยมณี ตอน สุตสาครเข้าเมืองการเวก

บัดเดียดังหึ่งเห่งวังเวงแว่ว

สะดุ้งแล้วเหลียวแลชะเง้อ

เห็นโยคีที่รู้งฟุ้งออกมา

ประคองพาขึ้นไปจนบนบรรพต

แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์

มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด

ถึงเถาวัลย์พันเกี่ยวที่เลี้ยวลด

ก็ไม่คดเหมือนหนึ่งไหน้ำใจ

มนุษย์นี้ที่รักอยู่สองสถาน

บิดามารดารักมักเป็นผล

ที่พึ่งหนึ่งพึ่งได้แต่กายตน

เกิดเป็นคนคิดเห็นจึงเจรจา

แม้ใครรักรักมั่งซังซังตอบ

ให้รอบคอบคิดอ่านนะหลานหนา

รู้สิ่งใดไม่สู้รู้วิชา

รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี

จงคิดตามไปเอาไม้เท้าเถิด

จะประเสริฐสุดสมรักเป็นคักดีศรี

พอเสร็จจคำลำแดงแจ้งคดี

รูปโยคีหายวับไปกับตา

พระสุนทรโวหาร (ภู่)

